

¹Amikor Abrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Abrámnak az ÚR, és ezt mondta neki: *Én vagyok a mindenható Isten. Járj énelőttem, és légy feddhetetlen!* ²Megajándékozlak szövetséggel, és nagyon megszorítom utódaidat. ³Ekkor Abrám arcra borult, Isten pedig így szólt hozzá: ⁴Ez lesz az én szövetségem veled: *Sok nép atyja leszel!* ⁵Nem neveznek többé Abrámnak, hanem Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává teszek. ⁶Nagyon megszorítom utódaidat, népeket támasztok belőled, királyok származnak tőled. ⁷Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódaidnak is. ⁸Neked adom és utódaidnak a földet, hol jövevény vagy, Kánaán egész földjét birtokul örökre, és Istenük leszek.

Kedves Testvéreim!

Boldog új év. Mitől lesz boldog? Mi az, amit ez az év tartogat? Mi az, amit vársz 2017-től?

A mögöttünk lévő év családi fényképeiből, videóiból készítettem egy összeállítást, amit tegnap este együtt megnéztünk. Jó volt visszaemlékezni mindarra, ami velünk történt. Voltak megmosolyogtató pillanatok, voltak olyanok, amelyek már feledésbe merültek, pedig az is tavaly volt. Sok-sok emlék, élmény, az együtt eltöltött idő pillanatképei, amelyek mások számára lehet, hogy semmit sem jelentenének, de mi tudjuk, mi van mögöttük. Akár egy elmosódott, homályos kép is tud mosolyt csalni az arcunkra.

Vajon 2017 év végén milyen összeállítást tudok majd csinálni? Vannak persze tervek, de ezek a tervek olyan sokszor felborulnak. És ahogy egy énekünk mondja: „hogymit hoz rám a holnap, ma én azt még nem láthatom.”

De az ének egyben el is igazít, hogy hogyan kellene: „Ami velem történik, Az ő tervébe illik, S tudom, javamra van. Igéjébe fogódzom, Rábízom minden gondom, És szívem már nem nyugtalan.”

Így év elején, elég sok dolog van, amit mind a családban, mind a gyülekezetben tervezni kell. De vajon honnan tudhatom, hogy ez az Ő, az Isten tervébe illik?

Mai igénk ebben segít egy őszövetségi alak, a zsidó nép ősatyja, Ábrahám segítségével. Ábrahámról azt írja a zsidó levél, valamint Pál két levelében is, hogy a hit példaképe. A zsidóság is úgy hivatkozott Ábrahámra, mint egy szent életű emberre. Mi is a hittanórákon sokat foglalkozunk vele, az Istenre való ráhagyatkozás példaképe. Általában 4 történet kerül elő Ábrahámval kapcsolatban: az első, az elhívása: ^{1Móz12,1}*Az ÚR ezt mondta Abrámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, amelyet mutatok neked!* ²*Nagy néppé teszek, és megáldalak, naggyá teszem nevedet, és áldás leszel...* ⁴*Abrám elment, ahogyan azt az ÚR mondta neki...*

A másik történet a Lóttal való szakítása, amikor rábízta unokaöccsére a döntést, ha Lót balra megy, akkor ő jobbra... így nem kell összeveszniük a legelőkön. Lót pedig természetesen a „bővizű földet” választja. Ábrahám bízik az Isten ígéréteiben, amelyet az Úr meg is erősít: *ezt mondta Abrámnak azután, hogy Lót elvált tőle: Emeld föl tekintetedet, és nézz szét arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.* ¹⁵*Azt az egész földet, amelyet látsz, neked és a te utódaidnak adom örökre.*

A harmadik történet Ábrahám látogatóiról szól, a három férfiről, akik Isten üzenetét adják neki Mamré tölgyesében: gyermeke fog születni. Sára, amikor ezt meghallja, nevetni kezd, hiszen már öreg emberek voltak.

A negyedik történet pedig, amikor azt kéri tőle az Úr, hogy áldozza fel egyetlen fiát, Izsákot, és Ábrahám el is indul a hegyre. Isten próbára tette Ábrahám hitét, és ő kiállta a próbát. Ábrahám a hit példaképe.

Amikor a fényképeket válogattam arra lettem figyelmes, hogy azokról az eseményekről készült több fénykép, amelyekben jól éreztük magunkat. Azokat a dolgokat, amelyek nem a boldogságról szólnak, nem szívesen örökítjük meg. Pedig az élethez ezek is hozzá tartoznak. Ábrahám a hit példaképe, de azért nem olyan vegytiszta ez a dolog. Sokkal jobb lenne, ha nem csupán ezt a négy történetet ismernénk Ábrahám életéből, hanem mindazt, amit a Biblia leír erről az emberről. Mert akkor látnánk, hogy Ábrahám ugyanolyan ember, mint mi, ugyanolyan kérdésekkel, kétségekkel. Ugyanúgy a saját kezébe veszi a dolgok irányítását, besegít Istennek. Tervezi a jövőt, tervezgeti az újévet, hogyan is lesz. Nem véletlen az, hogy Isten többször is megismétli azokat az ígéretek, amelyeket elhívásakor mondott neki. Ábrahám a hit példaképe, de az emberi hité, amelyben vannak kérdések, kétségek, csalódások.

Ma alapigénk azt írja: ¹Amikor Abrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Abrámnak az ÚR

Két dolog van, amit ebben a mondatban megfigyelhetünk: az egyik: Isten Abrámnak nevezi őt. Még a régi nevén, majd csak ezután fog új nevet kapni. Az új név a zsidóságban azt jelentette, hogy teljes életváltozás következik be. Gyökeres fordulat az addigi életben. Erre még visszatérünk. A másik a 99 év. Ez nem tévedés, ezt meg is erősíti később a Biblia, amikor azt mondja: „élemedett korú öreg”. De a 99 évet itt az

Szentírás ez megelőző mondata teszi érthetővé, ahol azt olvashatjuk: ⁶*Abrám nyolcvanhat esztendő volt, amikor Hágár Izmaelt szülte Abrámnak.*

13 év telik el a két mondat között. 13 év, amikor az Isten hallgatásba burkolózik. 13 év, amikor nem erősíti meg az Ábrahámnak adott ígétét. De miért is van ez? A mondat választ ad rá: Hágár Izmaelt szülte Abrámnak. Ábrahám – miután látja, hogy az Isten ígérete nem teljesül, hiszen felesége Sára nem ad neki utódot, a maga kezébe veszi a dolgok irányítását, Sára szolgálóját, Hágárt veszi feleségül, és tőle lesz gyermeke: Izmaél, az arab népek ősatyja. A hit példaképe. Ábrahám ezt teszi, bízik ő Isten ígétében, csak úgy gondolja, hogy annak így kell beteljesednie. Emberi okoskodásának azonban súlyos következménye van. Mindmáig ható, a világtörténelem alakulását befolyásoló következménye.

Abrám akkor már tíz éve Kánaán földjén lakott, amikor ezt a mondatot olvastam, akkor az jutott eszembe, hogy 10 év hosszú idő, és elég ahhoz, hogy az ember belekényelmesedjen a dolgokba. Ábrahám belekényelmesedett az Istennel való kapcsolatba. Mindent megkapott, most ő is egy kicsit besegít az Istennek.

A következmény az ő életében is megvolt: 13 évig az Úr hallgat. Azután – hogy miért akkor nem tudjuk, de semmiképpen sem Abrám valamilyen cselekedete, imádsága, jósága, hite miatt, hanem mert az Úr jónak látta megjelent neki, *és ezt mondta neki: Én vagyok a mindenható Isten.*

Szinte már komikus: Isten bemutatkozik Ábrahámnak: hahó, én vagyok az, tudod... aki megszólítottalak... aki elhívtalak... aki az ígéteteket adta... Én vagyok a mindenható Isten. *Járj énelöttem, és légy feddhetetlen!* ²*Megajándékozlak szövetségemmel, és nagyon megszorítom utódaidat.* ³*Ekkor Abrám arcra borult...*

Járj előttem... mondja Isten, és ez egyben az ítélet is, hiszen ezzel azt mondja Isten, hogy eddig nem jártál előttem. Eddig a saját utadat jártad. Eddig nem voltál a szemem előtt.

Amikor sétálunk, szeretem a gyerekeimet magam előtt tudni. Hogy lássam, mit csinálnak, hogy segíteni tudjak, akkor, amikor kell. Isten szól Ábrahámnak, hogy ne bujkáljon, ne a saját útját járja, hanem járjon együtt vele, hogy láthassa az Isten Ábrahám minden lépését. Erre nem Istennek van szüksége, hanem Ábrahámnak.

És a jutalom nem marad el: megajándékozlak szövetségemmel. Isten szövetséget ígér Ábrahámnak.

Néhány verssel később olvashatunk arról, hogy ennek a szövetségnek majd a körülmételkedés lesz a látható jele.

Isten – a maga útját járó Ábrahámot megszólítja, újra elhívja, megerősíti és megpecsételi a vele való szövetséget. Új kezdetet ad. És az új kezdete új nevet is. Abrámból Ábrahám. Uralkodó, hercegből – sok nép atyja.

Kiejtésben nem nagy különbség, jelentésben viszont eléggé az. Abrámnak le kellett mondania saját egójáról uralkodói, nemzetségfői titulusról és el kellett kezdenie az Isten előtt járni ahhoz, hogy az ígétet beteljesedjen rajta, hogy Ábrahám sok nép atyja lehessen. És valóban az ígétet beteljesül és egy év múlva Ábrahámnak fia született.

Isten megtartotta és megerősítette Ábrahámmal kötött szövetségét. De mi már tudjuk azt is, hogy az Ószövetség után Isten egy újat is kötött, mert elküldte Jézus – egyszülött fiát ebbe a világba.

Isten Ábrahámmal kötött szövetsége folytatódik ebben az új konstrukcióban. Az év elején szokták a különböző pénzüzetek felülvizsgálni a szerződéseiket. Ilyenkor születnek új konstrukciók, új lehetőségek a szerződések megkötésére. A kötelező gépjármű felelősségbiztosítás is egy ilyen dolog. Az idei évben néhány biztosító eléggé felemelte az árakat, sokaknak kellett újrakötni a szerződést, ahhoz, hogy ne fizessenek rá.

Az Ábrahámmal kötött szerződés egy ma is élő konstrukció, azonban már van egy olyan szerződés, szövetség Isten és ember között, amely teljesen új alapokon nyugszik. Jézus Krisztus azért jött el ebbe a világba, hogy a megkönnyítse az utat Isten és ember között, hogy elgördítse az akadályát annak, hogy öelötte járjunk. A mai napon – az újév kezdetén – nekünk, akik sokszor a saját utunkat járjuk, akik, ahogy Ábrahám megpróbálunk besegíteni az Istennek - nekünk mondja azt: megajándékozlak szövetségemmel.

Mekkora ígétet ez. Isten nekünk, nekem és neked adta egyszülött fiát. Ábrahám a felé nyújtott Atyai kéz előtt leborult. Boruljunk le mi is az újév kezdetén az előtt a kéz előtt, amelyet Tamás apostol is láthatott, amikor Jézus ezt mondata neki feltámadása után: *Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő!*

Boruljunk le az Isten hatalmas keze alatt, hogy a 2017-es esztendőben ne boruljunk ki akkor sem, ha az egek tartóerői megrendülnek. Így legyen! BUÉK – Bízz, Új Élet Kezdődik!